

halo 10

DM na obrazovce (?)

- Máte-li doma satelit nebo kabelovku, určitě sledujete MTV. Super klip k singlu **In Your Room**, který se natáčel většinou v anglických studiích, tam ale těžko uvidíte. O klipu, skládajícího se převážně ze starších přetočených videí, jako třeba Personal Jesus, I Feel You nebo Enjoy the Silence, vedení MTV konstatovalo, že určité scény nejsou vhodné a neodpovídají stanovenému vysílacímu standartu, a tak cenzorským sítem klip neprošel. Depeche Mode zrovna rozjízďeli turné po jižní polokouli, a tak bohužel neměli možnost videoklip přetočit.
- Klip **Condemnation** se natáčel na venkově poblíž Budapešti při jejich návštěvě hlavního města Maďarska během koncertního turné po Evropě v roce 1993.
- Poslední informací, kterou Vám o klipech tentokrát nabídneme je původ velice zvláštní "PTAKOŽENY" z písně **Walking In My Shoes**. V patnáctém století nakreslil nizozemský malíř Hieronymus Bosch, vlastním jménem Jeroen van Aeken obraz, kde se mimo jiné objevuje i ptakočlověk, kterého Anton Corbijn přetvořil k obrazu svému, a tak vznikla ptakožena jak ji známe z videoklipu a fotografií doprovázejících vydání singlu **Walking In My Shoes**. Bosch se narodil v Hertogenboschu roku 1450 a zemřel 1516 tamtéž. Byl z vyložené umělecké rodiny - jeho otec, strýc i děda byli malíři a on sám byl i sochař. Vrcholem jeho malířství je slavný triptych Zahrada pozemských rozkoší, který je vystaven v madridském Pradu, jako i ostatní díla, která patřila králi Filipu II. Boschovo dílo je úzce spjato s duchovním hnutím zvaným devotio moderna, jež vyšlo z mystiky některých autorů 14. a 15. století. Některá jeho další díla je možné vidět i ve Vídni, Berlíně, Louvru nebo Benátkách a také v londýnské National Gallery.

<p>L. O. M. Písek - Dáňa Stýblo Tř. Přátelství 1947, 397 01 Písek Vás zve na letní stanový tábor přátel DMF u Nového rybníka v Cerhovicích u Mirotic 1. 7. - 9. 7. 1995</p> <p>Organizace jako v letech minulých. Poplatek 350,- Kč, vlastní stan Přihlášky s nadepsanou obálkou a známkou posílejte na výše uvedenou adresu.</p>	<p>Fan Club Depeche Mode Silence P.O. Box 125, 709 00 Ostrava 9 si Vás dovoluje pozvat na Prázdniny DM 95 přehrada Žermanice za Ostravou 29. 7. - 6. 8. 1995</p> <p>Sraz účastníků 29. 7. v Ostravě na Ústředním autobusovém nádraží ve 12.00 hodin. Pro podrobnější informace si piště na výše uvedenou adresu.</p>
--	--

DEPECHE MODE NA PRÁZDNINÁCH

Alan popisuje svoji dovolenou ve Skotsku

Jel jsem v odlehlejší části Skotska po silnici A85, hned za Lockearnhead. Jak jsem se přibližoval k ostré zatáčce, zvuk Tornáda RAF zahřměl přímo za mnou, a když jsem vzhlédl, viděl jsem spodek letadla v 180-ti stupňovém úhlu, ne více než 50 stop (15,25 metrů) nade mnou. Během necelé sekundy se k mému velkému překvapení letadlo zřítilo vedle silnice do Glen, přibližně 200 yardů (183 metrů) přede mnou. Prý letělo rychlostí asi 400 mil v hodině (640 km/h). Jak jsem sjížděl na polní cestu, uslyšel jsem zvuk nárazu a byl jsem svědkem ohromné exploze, z které mě kouř a trosky málem pohltily.

Další svědek běžel zavolat policii, když jsem projížděl zatáčkou směrem k neštěstí. Ve stejné chvíli začaly částičky uhlíků padat do mého auta s otevřenou střechou. Za zatáčkou jsem uviděl silnici plnou trosek letadla a kusů těl mrtvých pilotů, které byly jasně viditelné na silnici, dále padák, hořící šrapnel, a silný zápach paliva.

Po příjezdu policie jsem se rozhodl opustit scénu, abych se vyhnul zpoždění, protože přijíždělo mnoho aut a už tam vlastně ani nebylo co dělat. V tu dobu jsem si uvědomil, jaké jsem měl štěstí. Určitě by mě to zabilo nebo alespoň zmrzačilo, kdybych byl jel o 10 sekund rychleji. Nejzvláštnější věc je šance 1 ku bilionu, že se to vůbec stane a já přitom budu v tom daném čase za stejných okolností.

Alan Wilder

Přeloženo z časopisu BONG 22 se souhlasem londýnského Fan Clubu.

Vše se počítá znova

"Good evening, Pasadena", uvítal David 75 tisíc fanoušků v aréně Rose Bowl v Pasadeně, stadionu na předměstí Los Angeles. Byl to začátek posledního koncertu turné Music For The Masses, přesně pět let před druhým koncertem Depeche Mode v Praze na Letné. "Musím říct, že hlavní je muzika, koncerty jsou okrajová záležitost. Náš dárek fanouškům. Oni si koupili naše desky, tak jim naše písničky nabídneme také v živém provedení." (Martin).

Měsíc předtím, 16. května 1988 vydala společnost Mute Records další singl, populární baladu s Martinovým lyrickým textem Little 15. Její slova pronikala hluboko do duší všech fanoušků Depeche Mode a snad nejen jich.

Everything Counts (Live) byl vydán následující rok (13. února 1989) a obsahoval nejen několik živých kousků z Rose Bowl, ale i stejně dobré, nové remixy Everything Counts a Strangelove. Znovuvydání singlu s hitem z roku 1983, který se po šesti letech vyšplhal až na 22. místo britské hitparády singlů, udržoval fanoušky šťastné po dlouhou dobu od skončení turné.

Byla to předzvěst kompletní live desky nahrané 18. června 1988 v americké Pasadeně a vydané v době, kdy už si každý myslel, že v souvislosti s deskou Music For The Masses viděl a slyšel vše co jen bylo možné. Stalo se tak třináctého března 1989 a toto dvojitě kompilační album 101 překvapilo každého svou úplnou a dokonalou nahrávkou show skupiny z Rose Bowl stadiónu ve výborné zvukové kvalitě. Vyšlo vlastně skoro na rok přesně po prvním koncertu Depeche Mode, v tehdy ještě přísně socialistickém Československu (o němž se zmíníme v dalším čísle).

"Stojednička" byl první live koncert skupiny DM, který byl komerčně vydán v celé své délce a to u společnosti Mute Records. Dvacet kousků na dvojalbu charakterizovalo Depeche Mode tím nejlepším způsobem.

Ve třetím měsíci roku 1989 se v kinech celého světa (ale u nás samozřejmě nikoliv) začal promítat dvouhodinový dokument režírovaný D. A. Pennebakerem. Film 101 posunul skupinu opět více do popředí a je naprosto absurdní, že ohlas na toto ztvárnění cesty od malých sálů na americkém jihu až po vrcholný koncert v Rose Bowl znamenal v Anglii znovuoobjevení Depeche Mode. Hudební dokumentarista Pennebaker, který uspěl hlavně s Dylanovou Don't Look Back, se zaměřil zejména na osm fanoušků, kteří vyhráli soutěž, konající se na Long Islandu v prostorách newyorské radiostanice WDRE. Cestovali pak v tourbusu za skupinou, která pár týdnů po pražském koncertu rozjížděla turné po Severní Americe. S nápadem přišel Pannebaker se skupinou, aby tak během záznamu snížili koncentraci na samotná vystoupení. Měli také za cíl natočit Magical Mystery Tour pro osmdesátá léta v Americe. Výsledkem však byl kontrast mezi vzrušením cestujících autobusu, táhnoucího za Depeche Mode napříč US, oproti zcela "nudnému" životu muzikantů. "Jasně, jsme úplně obyčejný lidi", posuzuje tento stav Martin Gore. V tu dobu v Anglii se tisk konečně přiklonil na stranu Depeche Mode, protože začali pomalu zjišťovat, že jejich úspěch ve Spojených Státech má větší rozměr nežli čekali. Hlásit se k nim začala i spousta nových tanečních kapel, které se programově Depeche Mode blížily. Začal také vznikat trend mixování a přemixování singlů, který bez DM nemusel ani vzniknout.

Už nebylo nic, co by skupina mohla poskytnout firmě Mute Records k vydání. Během turné už ale Alan Wilder dokončoval ve studiu Portas svůj sólový projekt pod pseudonymem Recoil ("Odskok"). Hydrology and 1+2 se dostalo na trh 25. ledna roku 1988. V době zpracování "Stojedničky" do té správné zvukové a filmové podoby, byl pro změnu Martin zaneprázdněn vlastním e.p.čkem se jménem Counterfeit ("Padělek"). Vyšlo konečně 12. června 1989 a Martin se pak mohl plně věnovat přípravě nových písní. K vydání dalšího právoplatného alba Depeche Mode s rudou růží na obalu zbyl pak jen krůček...

Singly, turné a hlavně album Music For The Masses, které získalo platinovou desku samozřejmě v USA, pak i v Kanadě a ve Francii, dalších sedm zlatých po Evropě a na britské hitparádě desátou pozici, se definitivně zasloužilo o průnik skupiny do podvědomí širších mas fanoušků a ustanovila je vedoucími průkopníky moderního rocku.

Dvojalbum 101 se umístilo v Británii na žebříčcích ještě o tři místa výše, a to mohlo jen podpořit jejich postavení superhvězd na hudebním nebi.

V příštím čísle se podíváme na koncert DM 11. 3. 88 v Praze!

Little 15

Little 15
You help her forget
The world outside
You're not a part of it yet
And if you could drive
You could drive her away
To a happier place
To a happier day
That exists in your mind
And in your smile
She could escape there
Just for a while
Little 15

Little 15
Why take the smooth with the rough
When the things run smooth
It's already more than enough,
She knows your mind
Is not yet in league
With the rest of the world
And it's little intrigues
Do you understand
Do you know what she means
As time goes by
And when you've seen what she's seen
You will
Little 15

Little 15
Why does she have to defend
Her feelings inside
Why pretend
She's not had a life
A life of near misses
Now all that she wants
Is 3 little wishes
She wants to see with your eyes
She wants to smile with your smile
she wants a nice surprise
Every once in a while
Little 15

Malá Patnáctiletá

Malá patnáctiletá
Pomůžeš jí zapomenout
Na svět venku
Nejsi dosud jeho součástí
A kdybys to mohl zařídit
Odvezl bys jí pryč
Na šťastnější místo
Do šťastnějšího dne
Je to jen v tvé mysli
A v tvém úsměvu
Mohla uniknout
Jen na chvíli
Malá patnáctiletá

Malá patnáctiletá
Proč brát věci tak jak přicházejí
Když jdou hladce
Je to pořád víc než dost
Ona zná tvé myšlenky
Není to v souladu
S ostatním světem
A je to malá intrika
Rozumíš?
Víš co si myslí
Jak jde čas
A když jsi spatřil to co ona
Uvidíš to také
Malá patnáctiletá

Malá patnáctiletá
Proč musela uvnitř
Schovávat své pocity
Proč předstírat
Že neměla život
Život s vlastními chybami
Nyní vše co chce
Jsou 3 malá přání
Chce se dívat tvýma očima
Chce se smát tvým úsměvem
Chce hezký dárek
Kdykoli, v každou chvíli
Malá patnáctiletá

HAPPIEST GIRL

Hudba a text: Martin L. Gore

Happiest girl I ever knew
Happiest girl I ever knew
Wanted to feel the joy
Flow between our lips
Wanted to feel the joy
Flow between our lips

Happiest girl I ever knew
Why do you smile the smile you do
Happiest girl I ever knew
Happiest girl I ever knew
Wanted to feel the joy
Pass between our eyes
Wanted to feel the joy
Pass between our eyes

Happiest girl I ever knew
Why do you smile the smile you do
Now I would have to reach her
Just to see that she was real
Just to watch the smile fade away
See the way she'd feel

Happiest girl I ever knew
Happiest girl I ever knew
Wanted to feel the joy
Feel it deep within
Wanted to feel the joy
Penetrate my skin
Happiest girl I ever knew
Why do you smile the smile you do
(5x)

P 1990 Grabbing Hands Music Ltd./EMI Music

SEA OF SIN

Hudba a text: Martin L. Gore

Sea of sin I'm swimming in
And I'm taking a dive
My mind's in need so my body feeds
And it keeps me alive
It gets better and better
As it gets wetter and wetter

Sea of sin, know where you've been
But I don't care
Sea of sin through thick and thin
For better or worse
My mind's in need so my body feeds
And it quenches my thirst
You look cheaper and cheaper
As we sink deeper and deeper

Sea of sin, know where you've been
Cause I've been there
Here under God's sky
His watchful eyes
And all of the lies
My consolation prize

Sea of sin my second skin
My hope runs on
When I'm in doubt my hands reach out
And I'm never alone
It gets wetter and wetter
As it gets better and better

Sea of sin, know where you've been
And I'm prepared
Sea of sin, know where you've been
Yes I know where
Sea of sin, know where you've been
Cause I've been there
Sea of sin, know where you've been
And I don't care (2x)

P 1990 Grabbing Hands Music Ltd./EMI Music

P.O.BOX

**"Být jednoduše normální je nudné."
MARTIN LEE GORE**

Hello all people from DM-Friends,

Depešáckým pozdravem Vás všechny v Praze zdraví Iva, stále oddaně věřící ve slova Martina Lee Goreho a vlastně v celou černou depešáckou filozofii. Slýchám kolem sebe podobná slova jako Simona z Brna, která se v Halo 9 zmiňuje o tom, že je zklamaná lidmi, kteří byli DM víc nežli nadšení, a najednou když si Dave nechal narůst vousy, tak se na všechno dívají jinak.

Mrzí mě situace, tady na Teplicku je vlastně katastrofická. V roce 1990-91 to tu ještě všechno slušně klapalo, fungující FC se najednou ztratil pod nezájmem lidí, sídliště s maličkým kulturním domem pořádalo perfektní "černé oslavy", v jednom sále v centru města se sjížděli černé party lidí, ten sál a celý dům je dnes v rekonstrukci, ale zatím ještě v dezolátním stavu. Lidé, ti co vedli FC, pořádali srazy, chodili v černém, ptáte se kde jsou?

Tihle lidé jsou nyní již povětšinou všichni v práci a na FC a pořádání srazů jim nezbyvá čas. Toužím se skamarádit s někým, kdo by miloval Depeche Mode celým svým srdcem, s někým kdo by chtěl tak jako já, aby to tu všechno znovu začalo rozkvétat jako dříve. Jenže se ještě ptám, má to cenu o něčem takovém uvažovat, když si nejsem na 100% jistá, zdali tu jsou nějaký lidi, který by ještě kapela DEPECHE MODE nějak zajímala? Já se tu cítím nějak opuštěná, hlavně mezi vrstevníky, kteří uznávají jen to jejich proklaté techno-music, vždyť je to muzika pro děti. Mě to hrozně mrzí, že lidi vždy podlehnou nějaké mánii, vždyť naše město je tak krásné a já bych si moc a moc přála, aby nad ním znovu rozkvetla krásná rudá Růže, aby tu byla spousta Daveů jako 18. 6. 93 v Praze na Letné. Chtěla bych, aby Dave zase směl zvednou ze země své pruhované lehátko a pomyslně vyrazit naším městem, byl by v srdcích - nás - fanoušků DEPECH MODE, ale zatím se setkávám jen se samými zápor. Mám známé, kteří mě uznávají a obdivují mou kultovnost vůči DM, ale znám i takové fanoušky, kteří milují jednoho člena kapely a z těch mi je zle. Není to pravda, DM jsou celek a tento celek by postrádal jak Alana nebo Daveho, ale takovým lidem to prostě není možné vysvětlit. Hádám se s nimi.

Jak vím, jak bylo na Petynce veselo, mě je až do pláče z takových akcí, akce které si dělají lidé v černém, a tady to moc a moc chybí. Pořád přemýšlím jestli by nešlo něco udělat, spousta lidí mi plácá po ramenu a říká: "Hm, hm já ti pomůžu tady uděláme Depeš FC a uvidíš jak to půjde." To jsou však jen sliby a slova, která jen slibně lžou, ale nikdy to nikdo nemyslí vážně, já jsem se aspoň zkontaktovala s nějakýma lidma, tady v okolí a s několika L.O.M.ama v republice. A stejně je to málo. Chybí mi tu prostě lidi, kteří by věřili, že éra Depeš Mode ještě neodzvonila konec. Nemůžeme všechno dělit na revoluce a éry, DM je víra, která je v nás a nesmí nikam odejít, ani kdyby Dave **začal nosit růžový kalhoty a vousy by měl jako chlapy ze ZZ TOP.**

Přeju vám hezké zážitky na srazech a abyste stále poznávali nové lidi, kteří milují Depeche Mode svým srdcem a znamenají pro ně moc, ne jako jednotlivci, ale jako CELEK. To bych chtěla vysvětlit mnoha lidem, kteří toto nechápu.

Náš černý svět nikdy nezkončí,
Naše černé myšlenky se nikdy nerozpadnou,
Naše černé sny se nikdy nerozplynou,
Když budeme věřit, že Dave, Alan, Andy a Martin
jsou DEPECHE MODE!

*See You Iva Šprincová, Bystřany
(Redakčně upraveno a zkráceno)*

Je tomu už čtrnáct dní, co proběhl sraz DM fans v Belmontu, přesto pořád cítím tu skvělou atmosféru, která probíhala tím nejhezčím večerem, co jsem v poslední době zaznamenala. Chodím občas na diskotéky a většinou mi DM zahrajou, ale co je to proti celé noci s DM. Bylo to prostě něco úžasného. **Být mezi svejma je to nejhezčí na světě!**

Mám ty čtyři kluky, kteří svým nenapodobitelným zvukem dobyli celý svět, strašně, strašně ráda!

Jana z Prahy

HALO 10

Dokument nepředstavuje konečnou podobou časopisu. Obsahuje iba texty, použité v HALO 10.

Děkujeme za došlé dopisy. Pokud máte pocity, o které se chcete podělit s ostatními, napište nám o nich. Budeme jen rádi.